

De kopstaande cursieve T

Citeersuggestie: D.J.G. Visser, *De kopstaande cursieve T*, IE-Forum [11842](#).

Om over te spreken tijdens de vrijdagmiddagborrel en in het weekend over na te denken.

Hierbij wat eerste opmerkingen bij enkele citaten uit de conclusies van Verkade in de Stokke-zaken [red. [IEF 11836](#), [IEF 11837](#) en [IEF 11838](#)].

1.2. Ik concludeer vandaag tevens in twee andere zaken over (beweerde) inbreuk – met andere kinderstoelen – op het auteursrecht op dezelfde Tripp Trapp-kinderstoel¹. In een van die andere zaken heeft een ander gerechtshof (Amsterdam) anders geoordeeld over de in het ontwerp van deze stoel al dan niet aanwezige *auteursrechtelijk beschermd te achten trekken* en de daaraan te verbinden beschermingsomvang. Ik acht het hierop betrekking hebbende oordeel (hoewel het dus anders uitpakt) ook in overeenstemming met het recht (niet getuigend van een onjuiste rechtsopvatting) en ook voldoende begrijpelijk gemotiveerd.

1.3. Als de Hoge Raad het geraden acht in deze drie zaken zijn rechtscriteria over het al dan niet aannemen van auteursrechtinbreuk te detailleren en/of zijn cassatiecontrole op motive-ring(sgebreken) aan te scherpen, zou dat de rechtseenheid kunnen bevorderen.

Daartegenover staat dat de gevolgen van zodanige detaillering of andere aanscherping voor toekomstige zaken moeilijk te overzien zijn, en dat de cassatie-instantie nu eenmaal niet een 'derde feitelijke instantie' is. Als de Hoge Raad in deze drie zaken géén aanleiding ziet om zijn zo-even bedoelde instrumentarium voor auteursrechtzaken aan te passen, zullen de arresten bijdragen aan duidelijkheid over hetgeen via een cassatieberoep al dan niet mogelijk is.

Oftewel: twee gerechtshoven kunnen volstrekt verschillend oordelen over de technische bepaaldheid en de beschermingsomvang van een kinderstoel. En daar is niets aan te doen. Daar zullen we mee moeten (leren) leven. Een duidelijker bevestiging van hetgeen te lezen is in mijn boekje 'Motiveren in IE-zaken' is moeilijk te geven. ("Als deze benoeming van (niet-)auteursrechtelijk beschermde overeenstemmende trekken solide in elkaar zit en genoemde juiste termen en criteria bevat, is het oordeel goed gemotiveerd en in beginsel cassatieproof").

4.1.2. Ik heb dan nog niets gezegd over het Europese Unierechtelijke auteursrecht, dat niet alleen ambtshalve aandacht zou kunnen verdienen, maar waarop in deze procedure ook een beroep is gedaan. Onder 4.B (nrs. 4.25 - 4.40) ga ik daarop in.

Aldaar zal blijken dat de Nederlandse wijze van beoordeling naar nationaal recht in zaken van gestelde auteursrechtinbreuk op werken toepaste kunst m.i. in overeenstemming is met het Unierecht. Prejudiciële vragen aan het HvJEU over Unierechtelijk auteursrecht acht ik niet geïndiceerd.

Onze Nederlandse beschermings- en inbreukcriteria stemmen volledig overeen met de Europese. Tja, dat hebben we in het merkenrecht ook lang gedacht. En in andere Europese landen denken ze ook vaak dat hun criteria volledig overeenstemmen met de Europese.

4.23.5. Te bedenken is dat het criterium ‘*wat noodzakelijk is voor het verkrijgen van een technisch effect*’ (de woorden ‘noodzakelijk’ en ‘technisch effect’ ten spijt) niet een *technisch* criterium is, maar een *juridisch normatief* criterium blijft.

4.23.6. Daar komt bij dat een voortbrengsel waarvan weliswaar niet (in alle opzichten) gezegd kan worden dat het ‘*noodzakelijk is voor het verkrijgen van een technisch effect*’, *daarnaast* vormen kan vertonen die – vanwege technische en functionele uitgangspunten – *gebruikelijk* zijn, en dáárom tot de (auteursrechtvrjje) objectieve trekken behoren. Dat kan ook opgaan voor een combinatie van zulke vormen. Anders gezegd: in vele (misschien wel veruit de meeste) gevallen komen de door technische factoren ingegeven vormen reeds niet over de EOK & PS-drempel omdat er sprake is van door de traditie veroorzaakte objectieve trekken. Vaak ook zal de vraag of zij niet of net wel over die drempel komen in het midden kunnen blijven omdat de bestreden vormgeving van de concurrent, gegeven de objectieve trekken, qua totaalindrukken sowieso voldoende afwijkend wordt geacht.

Samenvattend: de *invulling* van het antwoord op vraag van een ‘*te zeer*’ of ‘*zodanig*’ beperkt zijn door een technische functie, blijft aan de feitenrechter voorbehouden, en die invulling laat zich niet met rechtsklachten bestrijden.

5.10.3. De in punt 8 besloten liggende rechtsklacht gaat niet op, omdat het hof klaarblijkelijk het criterium van een *te zeer door technische uitgangspunten beperkte keuze* niet miskend heeft.

Ook de technische bepaaldheid is niet een feitelijk criterium, maar een in zeer hoge mate subjectief juridisch criterium waar feitenrechters volstrekt tegengesteld over kunnen beslissen.

¹¹² Dit in ‘lekentaal’ nog eenvoudig te illustreren door de in rov. 10 bedoelde *L*-vorm te bezien als species van wat in de visie van ’s hofs rov. 9 ook gerealiseerd zou kunnen worden met (bijv.) een kopstaande cursieve *T*.

Naast de cursieve *L*, nu de kopstaande cursieve *T* ...

IE is een heerlijk vakgebied.

Dirk Visser